

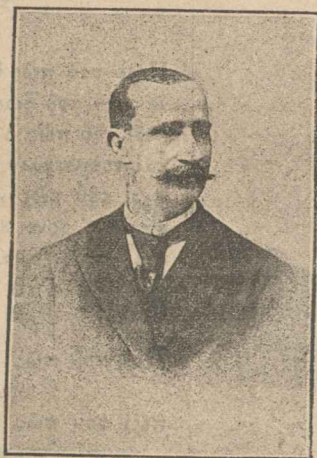
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δέκατον καὶ τέταρτον ἀριθμοῦμεν χρόνον,
κι' ἔδρα τὸ Πτολίεθρον εὐκλεῶν ἀγώνων.

Εἴκοσι κι' ὀκτὼ Φλεβάρη,
τὸ Κορδόνι θ' ἀριδάρη.

Ἔτος χίλια κι' ὀκτακόσα κι' ἑννεήκοντα κι' ὀκτὼ,
τὸν Ἐτὲμ-Πασσᾶ γιὰ δῶρο σᾶς χαρίζω διαλεκτό.

Ἐξακόσα δεκαῆξη,
μπόλικος παρᾶς θὰ τρέξη.

Ὁ Κανελλίδης τῶν «Καιρῶν»
κονδύλι χρόνων ὄλογερῶν.

Θεσμῶν πατρίων πρόμαχος, ποῦ δὲν τοὺς σβύνουν χρόνοι,
ψυχὴ, ποῦ μόνο φρόνημα Πατρίδος τὴν φτερόνει,
τῆς πένας ἀκηλίδωτος κι' ἀκούραστος ἐργάτης
κι' ὄνειροπλόκος ὕμνη-τῆς τῆς δόξας τῆς φευγάτης.

Καρδιά, ποῦ δὲν 'κουράστηκε νὰ τρέφεται μ' ἐλπίδα,
καὶ καρτερεῖ μὲ πόνο
νὰ χαιρετήσῃ 'γρήγορα μιὰ ζηλευτὴ Πατρίδα
καὶ δοξασμένο Θρόνο.

Πένα ποῦ δὲν ἐλύγισε, πένα ποῦ τόσα 'πέρασε,
πολίτης ποῦ 'μεγάλωσε, πρεσβύτης ποῦ δὲν 'γέρασε,
στόμα, ποῦ πάντα κελαῖδεῖ
μ' ἐλεύθερη λαλιά,
μᾶχει τῆς πίκραις δῶρα,
ἐν' ἀπονήρευτο παιδί
μ' ἀσῆμι 'στά μαλλιά,
φυλακισμένο τώρα.

Περικλέτος, Φασουλῆς,
δ' ἓνα πάλκο τῆς Βουλῆς.

Π. — Ἀκούς τί λένε, Φασουλῆ;

Φ. — Τὸν Ἐλεγχον ψηφίζουν
καὶ τάρθρα του τὰ συζητοῦν καὶ τὰ διασαφίζουν.

Τὸν νόμον τετελέκαμεν,
τὴν πίστιν τετηρήκαμεν,
τοὺς Τούρκους τοὺς ὠλέκαμεν,
τὸν Ἐλεγχον εὐρήκαμεν.

Τὸ λένε τάηδονάκια κάτω 'στὰ ρέμματα
πῶς Ἐλεγχος ἀρχίζει δὲν εἶναι ψέμματα,
τὸ λέν κι' ἡ κουκουβάγια, τὸ λέν κι' οἱ Γκιώνηδες,
πῶς γίναμε σουγιάδες Κολοκοτρώνηδες.

Π. — Δὲν ξέρεις, Φασουλῆ μου, τὸ πῶς ἐχάρηκα...
τὸ λέν καὶ τὰ σπουργίτια τὰ κατεργάρικα,
τὸ λέν καὶ τὰ παγόνια τὰ χρυσοφτέρωτα
ὅλοι μὲ τὸν παρὰ μας πῶς ἐχῶν ἐρωτα.

Μὰς λέν μὲ ξέναις Λάμναις
πῶς θὰ περάσωμε,
κι' ὅλοι μας σὰν τῆς μπάμναις
θὰ καμπουριάσωμε.

Μὰς λέν πῶς θὰ κοπιᾶσουν
ἀπὸ τὰ πέρατα,
κι' ἐμᾶς θὰ μᾶς χορτάσουν
μὲ ξυλοκέρατα.

Μὰς λένε κι' ἡ μπαρμπέτα
πῶς ἐώρτασε,
καὶ μ' ἄνθη καὶ μπουκέτα
πῶς ἐχόρτασε.

Μὰς λένε πῶς ἡ πόρταις της ἀνοίγανε
κι' ἀπ' τὴν Αὐλὴν δὴ πρῶτοι πῶς ἐπήγανε,
κι' ἐκείνη σὰν τοὺς εἶδε τοὺς χαιρέτησε
κι' ὅλους τοὺς Ἡμετέρους τοὺς παραίτησε.

Μὰς λέν καλὰ μεγάλα
πῶς θὰ λάχουμε,
μὰς λέν πῶς μέσα 'στ' ἄλλα
κρίσι θάχουμε.

Μὰς λένε τούτ' ἡ χώρα,
ποῦ 'σοταρισε,
ντακάπο γιὰ Θεόδωρα
πῶς λαχτάρισε.

Μὰς λέν πῶς 'στὸν παππούλη
θὰ ξανατρέξουμε
ζουρνάδες καὶ νταούλι
νὰ ξαναπαίξουμε.

Μὰς λέν πῶς κάθε κόμμα
θὰ γίνη φρόκαλο,
καὶ θ' ἀπομείνῃ πτώμα,
πετσί καὶ κόκκαλο.

Φ. — Τὸ στόμα σου νὰ κλείσῃς
κι' ἄκουσε συζητήσεις
περὶ τοῦ πῶς γιὰ τίποτα νὰ μὴ σὲ μέλῃ δόλου,
περὶ λιμένων καὶ νερῶν, περὶ τοῦ Κατακόλου,
περὶ τοῦ πῶς νὰ κάνουμε πολὺ χλωρὰ τὰ σῦκα
καὶ νὰ τὰ τρῶς μὲ γλύκα,
περὶ τοῦ πῶς εὐκοίλιος χειμῶνα καλοκαίρι
καθένας νὰ γενῇ,
περὶ τοῦ πῶς τὸ κάθε μας μπουφλούζικο τεφτερί
γεμάτο νὰ φανῇ.

Περὶ τοῦ πῶς τὸ δάνειον ὀφείλεις νὰ συνδράμῃς,
περὶ τοῦ πῶς ἐγγύησιν νὰ δώσουν αἱ Δυνάμεις,
περὶ τοῦ πῶς καθένας μας χαρμόσυνα νὰ γράφῃ
κι' ἀπ' τὰ καλαμοβράκια μας πῶς τρέχει τὸ χρυσάρι,
περὶ τοῦ πῶς ἡ κάσσα μας νὰ βγάξῃ πλεονάσματα,
περὶ τοῦ πῶς νὰ βάζουμε φασκίαις καὶ καταπλάσματα,
περὶ τοῦ πῶς οἱ σύμμαχοι νὰ κόψουνε βεντούζα
'στὴν ἐνδοξη μπουφλούζα,
περὶ τοῦ πῶς τὸ κράτος μας τὴν πίστιν ν' ἀναστήσῃ
μ' ἀνάστημα πελώριον,
περὶ τοῦ πῶς ὁ κύριος Ζαήμης νὰ ζητήσῃ
τὸ δωδεκατημόριον.

Περὶ τοῦ πῶς ὁ Θεόδωρος, ὁ προσκολλῶν ἐκδόρια,
νὰ μὴν τοῦ δώσῃ τοῦ μουγγού τὰ δωδεκατημόρια,
περὶ τοῦ πῶς ὁ Κόρδονος τὰ δόντια του νὰ τρίξῃ
καὶ τοῦ μπαλιν κι' ἀνάσκελα τάνηψι του νὰ ρίξῃ,
περὶ τοῦ πῶς νὰ ξαναλθῇ καὶ νὰ φωνάξουν ὅλοι
ἀκαλῶς τονε κι' ἀμύγδαλα, καλῶς τον καὶ φουντῶμα,
καὶ τώρα ξαναφύρεσε Σταυραετοῦ φακιδόλι
καὶ στείλε μὲς 'στὸ Τούρκικο Σταυραετῶν μπουλούκι.

Περὶ τοῦ πῶς 'στὰ στόματα νὰ βάλουν μουζέλερα
μὲ δυνατὸ στηλιάρη,
περὶ τοῦ πῶς 'στῆς φυλακαὶς νὰ 'δῇς καμμιὰν ἡμέρα
κάθε γραφεῖα σαλιάρη.

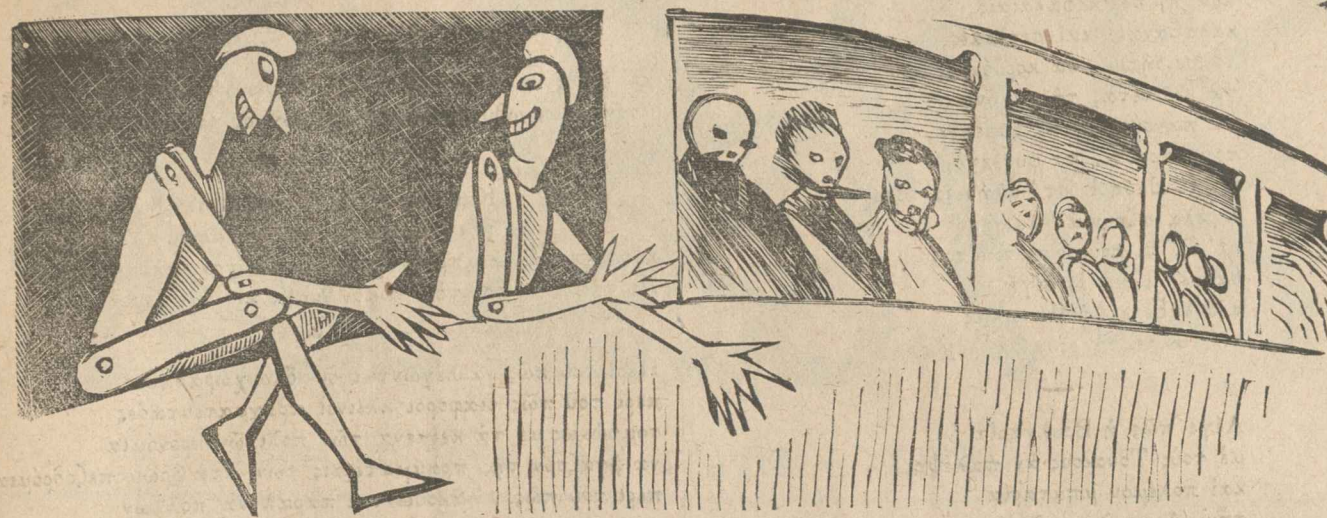
Περὶ τοῦ πῶς, βρὲ Περικλῆ, νὰ βγάλουν μανιφέστο
κι' ὅλοι νὰ πᾶν ἄ ρέστο,
περὶ τοῦ πῶς 'στὸ σπῆτι σου νὰ κλείνεσαι 'νωρὶς
δίχως νὰ φλυαρῇς.

Περὶ τοῦ πῶς νὰ μὴ φανῇς πετῶν Βελλερεφόντης,
περὶ τοῦ πῶς νὰ μὴ 'μιλᾷς,
περὶ τοῦ πῶς νὰ μὴ γελάς,
καὶ φαίνεσαι, βρὲ Περικλῆ, πῶς εἶσαι κουτσόδοντης.

Περὶ τοῦ πῶς 'στὸ σκύψιμο καθεὶς νὰ συνειθίζῃ,
περὶ τοῦ πῶς κανεὶς, χαλὲ,
νὰ μὴ φουμάρῃ ναργιλέ,
γιατὶ μ' ἐκείνο τὸ γούρ γούρ τοὺς ἄλλους ἐρεθίζει.

Γιὰ καθεμιὰν ἀντάρρα
μὴ δίνῃς μιὰ πεντάρρα,
μὴ βλέπῃς, Περικλέτο,
πρὶ πέρ' ἀπὸ τὴ μύτη σου,
'στὸ στόμα σου λουκέτο
καὶ συμμαζέψου σπῆτι σου.

*Ὅλο καὶ ζαχαρένιζα,
'στὸν νοῦ μὴ βάζῃς ἐννοια,
μπάλωνε τὰ γελέκα σου

καὶ τὰ ρημαδιικά σου,
κύτταζε τὴν γυναῖκα σου
καὶ τὰ μπαστάρδικά σου.

Γέμιζε τὸ κελλάρι σου,
δῶσε 'στὰς σκέψεις τέρμα,
κι' ἄς γίνῃ τὸ τομάρι σου
ἱπποποτάμου δέρμα.

*Ὅλα, μωρὲ τεμπέλη,
νὰ τὰ κυττάζῃς ρόδινα,
γιὰ νὰ μὴν ἔχῃς τέλη
ἐλεεινὰ κι' ἐπώδυνα.

Πάψε καὶ σὺ τὴν γρίνα,
μὴν κάνῃς τὸν κακόμοιρο,
πρὶν σὲ στραβώσῃ ἡ πείνα
καὶ γίνῃς σὰν τὸν Ὀμηρο.

*Ἐχε σιγὴν κι' ἐγκράτειαν τῆς ἀκρατοῦς σου γλώσσης,
προσπάθει, Περικλέτο μου, νὰ καλοζῇς ἀνέτως,
καὶ μὴ νομιζῇς τοὺς Ρωμηοὺς πῶς θὰ τοὺς διορθώσῃς,
ἐσὺ δὲν εἶσαι Περικλῆς, ἐσὺ εἶσαι Περικλέτος.

Πές μου, βλάκα μὲ πατέντα,
τί τὴν θέλεις τὴν κουβέντα;
τάχα δὲν 'μπορεῖς νὰ ζήσῃς καὶ χωρὶς νὰ κουβεντιάσῃς;
'στὰς παρούσας περιστάσεις;

Κι' ἂν καλὰ καὶ σώνει θέλῃς νὰ μᾶς κάνῃς διμιλία,
λέγε πῶς οἱ Τουρκαλάδες δὲν πατοῦν τὴν Θεσσαλία,
πῶς οἱ παῖδες τῶν Ἑλλήνων
ξαναπήρανε φωτιά,
καὶ 'στὸν πόλεμον ἐκείνον
τοὺς ἐδῶσανε 'στ' αὐτιά,
καὶ τοὺς Τούρκους κυνηγώντας τοὺς ἐπῆγαν 'στὴν Ταράτσα
καὶ τοὺς ἔκαναν στραπάτσα.

Λέγε καὶ 'στὰ Δαρδανέλια
πῶς γινήκανε κουρέλια,
κι' ἀναψαν βουνὰ καὶ κάθοι
μόλις 'φύσηξε μελτέμι,
κι' ἀπὸ Τούρκικο καράβι
δὲν ἀπέμεινε μαντέμι.

Τοὺς ναυμάχους ἐξιστόρει
καὶ τὰς μάχας τῶν ἐκείνας,
κι' ἴσως λέγῃς βάλουν πλῆρη
γιὰ τὸ Κιᾶου-Τσοῦ τῆς Κίνας.

Λέγε πῶς οἱ Τουρκαλάδες
'βρήκανε κακοὺς μπελάδες,
καὶ θὰ μᾶς μετρήσουν τώρα
δύο μιλιούνια λίρα,
καὶ θὰ λείψῃ κάθε ψώρα,
κάθε κόνιδα καὶ ψείρα.

Λέγε λέγε, Περικλέτο, πῶς 'φανήκαμε καπάτσοι,
πῶς οἱ Τούρκοι μέσα 'στ' ἄλλα θὰ μᾶς δίνουν καὶ χαράτσι,
πῶς θὰ βάλωμεν ἐλέγχους 'στῆς Εὐρώπης τοὺς τρανοὺς,
πῶς θὰ στείλωμεν τὸν Στρεῖτ ἐλεγκτὴν 'στοὺς Γερμανοὺς,
γιὰ νὰ 'δῇ τί μᾶς χρωστᾶνε, τί συμβιβασμοὶ θὰ γίνουν,
καὶ τί τόκο θὰ μᾶς δίνουν
γιὰ παλὰ καὶ νέα χρέη
κανονιέρηδες Ἑβραῖοι.

Λέγε δόξα πῶς καλεῖ
τόσους ξένους 'στὰς Ἀθήνας,
λέγε πρόσφυγες πολλοὶ
πῶς δὲν 'λίμαξαν τῆς πείνας.

Λέγε λέγε πῶς ὁ Τέστας ἦλθ' ἐδῶ μὲ τὴν παρέα
γιὰ νὰ 'δούν τὸν Παρθενῶνα, μὰ καὶ τὴν Καπνικαρέα,
κι' ἂν ἰδῇς νὰ φθάσουν κι' ἄλλα
ὑποκείμενα μεγάλα,
νὰ μὴ λές, βρὲ Περικλέτο, πῶς μᾶς ἐρχονται κι' αὐτὰ
γιὰ παράδες καὶ λεφτά,
μὰ πῶς ἦλθαν ἐδῶ πέρα
νὰ μᾶς 'ποῦν μιὰ καλὴ μέρα
καὶ νὰ πάρουν τὸν ἀέρα
τοῦ μεγάλου πτολιέθρου, τῶν κλεινῶν κοπροστεφάνων,
καὶ ν' ἀκούσουν τοὺς παιᾶνας καὶ τοὺς κτύπους τῶν τυμπάνων.

Λέγε πῶς καλοπερνᾷς,
κι' ἂν καὶ σὺ παραπεινᾷς
νὰ μὴ λές πῶς ὑποφέρεις καὶ πῶς πάσχεις βουλιμίαν,
μὰ πῶς ἔχεις τοῦ στομάχου φυσικὴν ἀδυναμίαν.

Λέγε λέγε, Περικλέτο, πῶς θ' ἀλλάξουν πλέον ὅλα,
τῆς ἀρμάδας τὰ κατάρτια, τοῦ Στρατοῦ τὰ πυροβόλα,

κράνη, περικεφαλαίαις,
καρβάναις και σκελείαις,
τὰ σειρήνια, τὰ κορόδνια,
τὰ κασκέτα, τὰ γαλόνια,
τὰ παγούρια, τὰ τουφέκια,
τὸ μπαρούτι, τὰ φυσέκια,
κι' οἱ Σκοποὶ 'στ' ἀλήθεια τότε
θ' ἀλαλάζουν ἀλ-λα-γῇ,
κι' ὅλ' οἱ πούροι πατριῶται
θὰ ψελλίζουν ἐν σιγῇ:
«ἄλλαξε κι' ὁ Μανωλὶδὸς
κι' ἔβρισε τὰ ρούχ' ἀλλοιῶς».

Λέγε πῶς ἡ Βουλγαρία
μέ τοὺς Τούρκους ἂν παλέψη,
καὶ πολέμου μπαταρία
τὴν Ἀνατολὴν σαλέψη,

Πιθανὸν νὰ ξαναπιάση
τὸ πολεμικὸ μπουρί
τὸν παπποῦ τὸν Θεοδώρη,
καὶ τῶν δὴ τὰ μούτρα σπάση.

Μὰρς κι' ἀπάνω των γιουρούσι
δίχως μπάλαις 'στὰ κανόνια...
μπάμ 'στὸν Τούρκο, μπούμ 'στὸν Τσούση,
μ' ἓνα σμπάρο δὴ τρυγόνια.

Τέτοια λέγε σὰν 'μιλῇς
καὶ 'στὰ πάλκα τῆς Βουλῆς,
καὶ μακρὰν ἀπὸ τῆς χάβραις
κι' ἀφηστους νὰ βγάλουν μαύραις.

Ἄνω κάτω μὴν κινῆσαι,
κόψε τὰ μαλλιά σου τέλος,
μὴ νομίσουν σὺ πῶς εἶσαι
ὁ θεόπνευστος Ἀρνέλος,
καὶ σοῦ πάρουν τὸ μαλλί
καὶ φωνάζεις τρεῖς ἀλλοί.

Τέτοια νὰ λές, βρέ τζόγια μου, καὶ κόταις αὐγολόγα
μὴν πᾶς μέσ' 'στὴν κατώγα,
καὶ τότε 'πῆς μονάχος σου: «φτοῦ σου, μαγκούφη κόσμε,
μ' ἐνέκλεισαν εἰς φυλακὴν κι' οὐδεὶς δὲν ἦλθε πρὸς με».

Σὺ φυλακὴν, ὦ Κύριε, τῷ στόματί μου θεοῦ,
καὶ 'στὰ Πατήσια πήγαινε καὶ 'στὴν Κολοκυθοῦ,
κι' ὁπότεν Ἀστυφύλακα κυττάζης νὰ γυρίζη
καὶ με τρομάρα τὸν ἀκοῦς τὴν νύκτα νὰ σφυρίζη,
κλειδῶνου μέσ' 'στὸ σπῆτι σου καὶ μέσα σου ψιθύριζε:
«σὰν δὲν βαρῆσαι σφύριξε».

Κι' ὅταν κανέναν κόκορη τῆς γειτονίας φωνάξη
καὶ 'στὰ βαθεῖα μεσάνυχτα τὸν ὕπνο σου τρομάξη,
μὴ λές πῶς εἶναι κόκορης, βρέ Περικλέτο χάχα,
ὡς τὸν ἐκάλεις πρότερον,
μὰ λέγε τον ἀλέκτορα καὶ πετεινὸν μονάχα,
ὅπερ κι' Ἑλληνικώτερον.

Χωρὶς μαλλιά,
χωρὶς μιλιά
κι' ἐντὸς κι' ἐκτὸς τὸ στόμα σου νυχθημερόν νὰ κλ
μουγγοῦ πρωθυπουργεύοντος μουγγὸς καὶ σὺ νὰ γίνῃς

Καὶ τώρα κύττα τὴν Βουλῇ,
τὴν λιμαδόρα, τὴν τρελλή,
κύττα κεφάλια μπρούντζινα καὶ μούτρα γιὰ σιδέρωμα
εἰς τῆς πατρίδος τὸν βῆμον θυσία κι' ἀφιέρωμα.

Περὶ τοῦ πῶς νὰ λέγωνται δι' ὅλα χωρατάδες,
περὶ τοῦ πῶς διάφοροι κλεινοὶ πραγματευτάδες
συμφώνως με τὰ κείμενα τῶν πολιτῶν προνόμια
νὰ βγάζουν τῆς γραμμάτειας των 'στὰ βρωμοπεζοδόρια
περὶ τοῦ πῶς ν' ἀκούωνται παράπονα πολλῶν
συμφώνως με τοὺς νόμους,
περὶ τοῦ πῶς νὰ στήνωνται βαρέλια σαρδελῶν
ἀνάμεσα 'στους δρόμους,
καὶ μία, δύο, βρὲ παιδιὰ, κι' ἡ μυρωδάτη τρεῖς,
μόνο σαρδέλαις σήμερα θὰ τρώγη κι' ἡ Πατρίς,
ὡς νὰ λυσσάξη μιὰ φορὰ καὶ τούτ' ἡ κακομοίρα
με τὴν πολλὴν ἀλμύρα.

Περὶ τοῦ πῶς νὰ πληρωθοῦν κι' οἱ τῶν τοιούτων πόθοι
'στὴν τόση μας ζαλάδα,
κι' ἀπὸ τὴν βρώμα τὴν πολλὴν καθέννας μας νὰ νοιώθῃ
πῶς εἶναι 'στὴν Ἑλλάδα.

Π.—Περὶ τοῦ πῶς τὸ στόμα σου νὰ κλείνης καὶ τὴν μύτη
καὶ νὰ κοιμᾶσαι φρόνιμος με τὸν Ἀποσπερίτη,
περὶ τοῦ πῶς, βρέ Φασουλῇ, νὰ τρέμης καθ' ὁδὸν
μήπως ἡ φάτσα σου δεχθῇ χαστούκια βροχηδόν,
περὶ τοῦ πῶς νὰ ψάλλωμε τὰ μέτρα τὰ σοφά,
τοῦ τῶν Ἀρχῶν ἡ δύναμις ἐσκέφθη γιὰ φοβέρα,
περὶ τοῦ πῶς ἐκ τῆς Βουλῆς νὰ φύγωμε κρυφά
προτοῦ νὰ μάς 'ρωτήσουνε τί θέλομ' ἐδῶ πέρα.

Περὶ τοῦ πῶς νὰ μὴν περνᾷς ἐκ τῆς Δενδροστοιχίας
χάριν τῆς ἡσυχίας,
περὶ τοῦ πῶς σὰν κι' ἄλλοτε καθημερινὴ καὶ σχολὴ
νὰ μὴ γυρνᾷς 'στοῦ Παλατιοῦ τὸ πρῶτο περιβόλι,
καὶ ν' ἀπαντᾷς ρωμαντικούς με μούτρα σὰν χλεμπόναις,
λιμοκοντόρους, δουλικὰ, παιδιὰ, νταντάδες, μπόνοναις.

Περὶ τοῦ πῶς νὰ μὴν κυττᾷς τὸν οὐρανὸ 'ψηλὰ,
περὶ τοῦ πῶς με καρυδιὰς νὰ σ' ἀπαντοῦν 'στὰ δίκην σου
περὶ τοῦ πῶς, βρέ Φασουλῇ, νὰ σκύβης χαμηλὰ
μὴν τύχη κι' εὖρης τίποτα καὶ πάρης τὰ βρεθήκια σου

Περὶ τοῦ πῶς νὰ μὴ σταθῇς καὶ 'στὴν Βουλὴν ἀπέξω,
περὶ τοῦ πῶς 'στὸ σπῆτι σου νὰ πᾶμε νὰ 'στῆς βρέξω,
περὶ τοῦ πῶς καὶ σήμερα θὰ ξυλοφορτωθῇς
κι' αἶντε νὰ μοῦ χαθῇς.

Τοῦ ΡΩΜΗΟΥ μας τὸ Γραφεῖον, ὅλο μέτρα καὶ ρυθμοί,
'στῶν Πινακωτῶν τὸν δρόμον, δεκαπέντε ἀριθμός.